

Private Prayer and Public Prayer

גַּם לְתַפִּילַת יְחִיד צְרִיכִים שְׁנַיִם :
תָּמִיד אֶחָד שֶׁמֵתְנוּעֵעַ
וְהַשְׁנִי שֶׁלֹא נֵעַ הוּא הָאֱלֹהִים.
אָבֶל כְּשֶׁאָבִי הִתְפַּלֵּל הוּא עָמַד בְּמְקוֹמוֹ
זָקוּף וּבְלִי נוֹעַ וְהִכְרִיחַ אֶת הָאֱלֹהִים לָנוּעַ
כְּמוֹ סוּף וּלְהִתְפַּלֵּל אֶל אָבִי.

Even for private prayer you need two:
always one who sways
and the second who does not move is God.
But when my father prayed he stood in place
straight and without moving and God was obliged to move
like a reed and to pray to my father.

תַּפִּילָה בְּצַבּוּר : הָאִם לְבִקֵּשׁ , תֵּן לָנוּ שְׁלוֹם ,
בִּלְלוֹת וּבְצַעֲקוֹת שֶׁבֶר אוֹ לְבִקֵּשׁ בְּשֶׁקֶט רְגוּעַ.
אָבֶל אִם נְבִקֵּשׁ בְּשֶׁקֶט , הָאֵל יַחֲשׁוּב
שֶׁאֲנוּ לֹא צְרִיכִים שְׁלוֹם וְשֶׁקֶט .

Public prayer: Whether to plead, give us peace,
with howls and cries of distress or to plead with quiet calm.
But if we plead quietly, God will think
that we don't need peace and quiet.

(Yehuda Amichai, *from Patuah, Sagur, Patuah*. Translated by Rabbi Steven Sager)